

under vore Forhold kunde have en saadan Lovgivning, kunde begaae en saadan oeconomisk Dumhed som den, vi her begaae med Hensyn til vore Skove. — Arbejdsklassen, som man saa tidt taler om, drager man ogsaa frem ved denne Leilighed, og man siger: See, hvor mange Mennesker der lever af Skovene. Ja vist, der er mange fattige Folk, der have Fortjeneste af Skovene. Jeg kunde jo her holde mig til, at det, der gavner det hele Samfund, ogsaa tilsidst kommer den arbejdende Klasse tilgode gjennem den større Efterspørgsel efter Arbejde. Men jeg vil spørge, hvorledes det virkelig hænger sammen i Livet. Tag 1,000 Tdr. Land med Skov og 1,000 Tdr. Land med Agerbrug, hvor leve de fleste Mennesker, hvor er den bedste oeconomiske Udvikling, hvor den største og meest velhavende Befolkning, hvad giver Folk den største Fortjeneste, de 1,000 Tdr. Land Skov eller de 1,000 Tdr. Land Agerbrug? Og her sammenligner jeg dog kun Jorden, men hugger man Skoven, faaer man tillige Træcapitalen fri, og jeg stulde derfor tillige regne denne Capital med, sat i Omløb og anvendt til Landets Udvikling.

Der er Modstandere mod denne Lov, der er temmelig stærke Kræfter, der ville hindre dette Forslag fra at blive til Lov. Der er alt det, man kalder den offentlige Mening. Thi den offentlige Mening danner sig i Almindelighed mere af Stemning, mere af Følelse og af ubestemte Indtryk. Og naar man her vilde gaae efter Stemning, Følelse og ubestemte Indtryk, saa kunde man ganske vist ikke gaae ind paa dette Forslag. Der er Noget, der er næsten endnu stærkere end den offentlige Mening; det er Alt, hvad der er tilvant Forestilling; thi vi ere jo opvoxede i den Forestilling, at Skovlovene ere noget høist Fortræffeligt. Det er jo næsten umuligt, saaledes som Forholdene have været, som man har betragtet alle Regjeringsforanstaltninger fra den Tid, at ikke disse Forestillinger stulde have dannet sig, og det er ogsaa en Selvfølge, at de ogsaa have bevaret sig; det er naturligt, naar man erindrer, hvilken Begrebsforvirring der har herffet overalt, naar der var Tale om forskellige Beregninger, og hvilken Dumhed der har gjort sig gjældende paa hele dette Gebeet. Og

er der engang dannet en saadan tilvant Forestilling, saa er det ganske vist en stærk Magt, og saa meget stærkere, som det er kommet saa umærket til os, som det, vi ere opbragne i. Der er saaledes Noe, der vil forhindre dette Forslag fra at blive til Lov. Det er derfor, at jeg ikke blot beder Dem om at lade dette Udkast passere, men at jeg tillige anmoder dem, der have nogen Forestilling om de oeconomiske Interesser, der her staae paa Spil, om at antage dem denne Lov, om at understøtte med Bøer og Varmer Ministeren i at gennemføre den storartede oeconomiske Reform, her er Tale om, thi det er en storartet oeconomisk Reform. Dette Forslag er i mine Dine et af de største, et af de meest bethydningsfulde af alle de Reformforslag, vi have faaet frem siden Grundloven. Hvad er det ikke for Bærdier, det her gjælder om? Der har været en Beregning i et af Bladene i disse Dage af en Forfatter, som nærmere søgte at præcisere de Capitaler, productive Kræfter, der nu holdes saaledes bundne, at de give en ringe eller slet ingen Indtægt. Den sagkyndige Forfatter søgte at opstille en nærmere Beregning, og han regnede iblandt Andet Træcapitalen til at være 300 Rd. pr. Tønde Land. Det er det samme Overflag, som jeg forleden gjorde, da jeg talte om Statskovene. Det er muligt, at netop denne Deel af Forfatterens Overflag, det, som jeg selv regnede forleden, kunde være noget høit regnet, men jeg tvivler ikke om, at saa er hans Beregning i andre Henseender for lav. Det er saaledes meget lavt at regne, at Jordcapitalen kun er 100 Rd. pr. Tønde Land. Blandt Andet tager han heller ikke Hensyn til, at, naar man sammenligner Skovjord og Agerjord med hinanden, saa maa man ikke blot see paa Agerjordens Salgspris, men man maa ogsaa tage Hensyn til, at Agerjorden repræsenterer i Sammenligning med Skovjord en større Værdi end den, der viser sig ved Salgsprisen, idet den maa bære høiere Skatter og Tiender og altsaa tillige repræsenterer den Capital, hvortil disse forhøiede Skatter og Tiender svare som Rente. Denne Capital kan vistnok anslaaes til 50 Rd. for hver Tønde Land, i alt Fald for de Skoves Vedkommende, som ligge paa den bedre Jord. Den omtalte Forfatter, hvis